

וּבְגִין דָּא אֲלַעְזַר בְּרִי לָא תַצְפִּי לְרַגְלָא
 דְּמַשִּׁיחָא עַד דְּתַחְזִי קָשַׁת בְּגִוּוֹנוּי
 נְהִירִין, אוּ עַד דְּאֲתַגְלִיֵּיא אוֹת בְּעַלְמָא, מֵאִי
 אוֹת. אֲלֵא דְרַף כִּכְב מִיַּעֲקֹב (במדבר כד יז), דָּא אַת
 יי אוֹת בְּרִית, וּמִיָּד וְקָם שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל לְגַבְהָ,
 הֵהוּא דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (דברים לג ה) וַיְהִי בִישְׂרוּן מְלֶךְ
 (חסר).

תָּא חֲזִי יוֹמָא חֲדָא שְׂאִילָנָא (דף עח
 ע"ב) לְאֵלֶיהּ, עֲרָלָה אֲמֵאִי שׁוֹיֵנָן בְּמֵאֲנָא
 בְּעַפְרָא, אָמַר לִי שְׂמַעְנָא בְּמַתִּיבְתָא, דְּעֲרָלָה
 אִיהוּ נַחֲשׁ, וְכִיּוֹן דְּאֲעַבְרִינָן לִיהּ מֵאֲתַרִּיהּ צְרִיף
 לְמִיָּהֵב לִיהּ מְזוּנִיָּה, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב (ישעיה סה
 לה) וְנַחֲשׁ עֲפָר לַחֲמוֹ, וּבּוֹדָאִי בְּרִי בְּדָא אֲשַׁתְּזִיב
 בַּר נֶשׁ מְדִינָא דְחַבּוּט הַקָּבֵר, וְדָמָא דְאֲטִיפִין
 מְפָרִיעָה לְמִיָּהֵב מְזוּנָא לְהֵהוּא פְלָפֵא דְאִיהוּ
 רוּצַח, וּבְדָא אֲשַׁתְּזִיב בַּר נֶשׁ מְחַרְבָּא דְמִלְאַף
 הַמּוֹת.

וְעַל דָּא אָמַר אָדָם קְדָמָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיף
 הוּא, מִי מְצִיל בְּנֵי מְחַרְבֵי הַמַּתְהַפְּכַת,
 אָמַר לִיהּ חַרְבָּא דְמִילָהּ, כְּמָה דְאֵת אָמַר (יהושע
 ח ב) עֲשֵׂה לָךְ חַרְבוֹת צוּרִים, וְחַרְבָּא דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיף הוּא יי"ו פִּיפִיּוֹת, לְקַבֵּל מִילָהּ וּפְרִיעָה
 וּמְצִיפָה וַי"ג בְּרִיתוֹת שְׁנַכְרְתוּ עָלֶיהָ, וְכֵן
 אוּרִייתָא שְׂזִיב לְבַר נֶשׁ מִי"ו פִּיּוֹת דְחַרְבָּא,
 כְּמָה דְאָמַר שְׁלֹמֹה (משלי ג יב) עֵץ חַיִּים הִיא
 דְסָלִיק לִי"ו.

וְרַקְבֵּר אֵלִין תְּרִין אֲמַרַת אוּרִייתָא לֹא תְרַצַּח
 וְלֹא תִנְאַף (שמות כ יג-יד), לֹא תִנְאַף לְקַבֵּל
 נַחֲשׁ אֲשֶׁת זְנוּנִים, לֹא תְרַצַּח לְקַבֵּל סַמְא"ל,
 וְאָמַר דָּוִד עָלֶיהָ (תהלים כב כא) הֲצִילָהּ מִחַרְבֵי
 נַפְשִׁי מִיָּד פְּלֹב יְחִידָתִי, תֵּלֵת קְלִיפִין דְּעֲרָלָה
 אִינוּן מְשַׁחִי"ת א"ף וְחִימ"ה, לְקַבֵּל עֲרָלָה
 אִיהוּ עוֹן, וְהֵינּוּ דְתַקִּינוּ בְּצִלוֹתָא לְגַבְיֵיהּ,

וּכְשׁוּם זֶה, אֲלַעְזַר בְּנֵי, אֵל תַּצְפֵּה
 לְרַגְלֵי מְשִׁיחִי, עַד שְׁתִּרְאֶה אֶת
 הַקָּשַׁת בְּגִוּוֹנֵיהּ הַמֵּאִירִים, אוּ עַד
 שְׁתִּתְגַּלֶּה אוֹת בְּעוֹלָם. מַה זֶה
 אוֹת? אֲלֵא דְרַף כִּכְב מִיַּעֲקֹב, זֶה
 הָאוֹת יי, אוֹת בְּרִית. וּמִיָּד וְקָם
 שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל אֵלֶיהָ, אוֹתוֹ
 שְׁנַאָמַר בּוֹ וַיְהִי בִישְׂרוּן מְלֶךְ.

בֹּא וּרְאֵה, יוֹם אֶחָד שְׂאֵלְתִי אֶת
 אֵלֶיהּ, לְמָה שְׁמִים הַעֲרָלָה בְּכִלֵּי
 עֲפָר? אָמַר לִי, שְׂמַעְתִּי בְּיַשִּׁיבָה,
 שְׁעָרָלָה הוּא נַחֲשׁ, וְכִיּוֹן
 שְׂמַעְבִּירִים אוֹתוֹ מִמְקוֹמוֹ, צְרִיף
 לְתַת לוֹ מְזוּנוֹ, זֶהוּ שְׂכַתוּב וְנַחֲשׁ
 עֲפָר לַחֲמוֹ, וּבּוֹדָאִי, בְּנֵי, בְּזֶה נִצָּל
 אָדָם מִדִּין חַבּוּט הַקָּבֵר, וְהַדָּם
 שְׂמַטִּיפִים מִהַפְּרִיעָה, לְתַת מְזוּן
 לְאוֹתוֹ הַפְּלֹב שֶׁהוּא רוּצַח, וּבְזֶה
 נִצָּל אָדָם מִחַרְבּוֹ שֶׁל מִלְאַף
 הַמּוֹת.

וְעַל כֵּן אָמַר אָדָם הַרְאֵשׁוֹן לְפָנַי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִי מְצִיל בְּנֵי
 מְחַרְבֵי הַמַּתְהַפְּכַת? אָמַר לוֹ, חַרְבֵי
 הַמִּילָה, כְּמוֹ שְׁנַאָמַר עֲשֵׂה לָךְ
 חַרְבוֹת צוּרִים, וְחַרְבּוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה פִּיפִיּוֹת,
 כְּנֶגֶד מִילָהּ וּפְרִיעָה וּמְצִיפָה
 וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה בְּרִיתוֹת שְׁנַכְרְתוּ
 עָלֶיהָ, וְכֵן הַתּוֹרָה מְצִילָהּ אֶת
 הָאָדָם מִשֵּׁשׁ עֶשְׂרֵה פִּיּוֹת הַחַרְבֵי,
 כְּמוֹ שְׁאָמַר שְׁלֹמֹה עֵץ חַיִּים
 הִיא, שְׁעוֹלָה לִשְׁשׁ עֶשְׂרֵה.

וּבְנֶגֶד שְׁנֵי אֵלֶּה אֲמַרַת תּוֹרָה לֹא
 תְרַצַּח וְלֹא תִנְאַף. לֹא תִנְאַף כְּנֶגֶד
 נַחֲשׁ אֲשֶׁת זְנוּנִים, לֹא תְרַצַּח כְּנֶגֶד
 סַמְא"ל, וְאָמַר דָּוִד עָלָיו, הֲצִילָהּ
 מִחַרְבֵי נַפְשִׁי מִיָּד פְּלֹב יְחִידָתִי.
 שְׁלֹשׁ קְלִפּוֹת הַעֲרָלָה הֵן מְשַׁחִי"ת
 א"ף וְחִימ"ה, כְּנֶגֶד הַעֲרָלָה, הוּא
 הַעוֹן. וְהֵינּוּ מַה שְׁתַּקֵּנוּ בְּתַפְלָה
 אֲצִלָּם, וְהוּא רַחוּם יַכְפֵּר עוֹן - זֶה
 עוֹן, וְלֹא יִשְׁחִית - זֶה מְשַׁחִית,

(שם עח לח) וְהוּא רַחוּם יַכְפֵּר

תקונא שבוע ותלתין - עח ע"ב

והרבה להשיב אפו - זה אף, ולא יעיר כל חמתו - זו חמה, ומי שמכניס את הברית לרשות נכריה, ארבעה הללו שולטים עליו. זהו שפתוב והמים גברו מאד מאד על הארץ. על הארץ - זה הגוף שלו, וארבע פעמים נאמר בפרשת נח ויגברו המים, גברו, פנגדם, והרי פרושהו.

עררה ופריעה, שמעתי שהן רומי רבתי ורומי הקטנה, בזמן שפתעברנה מן העולם, מתגלה אות הברית, שהיא בת עין, ציון, שהיא נקודת העולם, שבזמן שהקלפות הללו שולטות בעולם, חוזר העולם לתהו ובהו. זהו שפתוב והארץ היתה תהו ובהו, בזמן שתבא הגאלה, מיד ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. הנה אור לא כתוב, אלא יהי (ויהי אור) אור, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד, ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד.

תקון שמונה ושלשים

בראשית ברא אלהים, פתח ואמר פשושה בין החוחים וכו', בשושנה יש חמשה עלים מבפנים וחמשה עלים מבחוץ, והם ה"ה, השרביט שלה ו', התפוח שלה י', והכל אלהים. חמש האותיות שלו ה' חמשה עלים מבחוץ, ה' חמשה עלים מבפנים, י' תפוח, ו' מל"א שרביט.

בזמן שהשושנה הזו היא בגלות, היא אטומה. בזמן שתהיה גאלה בעולם, נפתחת בחמשה אור. זהו שפתוב ויאמר אלהים יהי אור, ובאותו הזמן שנתפתח, מתלבשת בכמה לבושים של אורות התורה, ומתקשטת בכמה

קשוטין דפקודין דעשה,

עון דא עון, ולא ישחית דא משחית, והרבה להשיב אפו דא אף, ולא יעיר כל חמתו דא חמה, ומאן דאעיל אות ברית ברשו נוכראה אליון ארבעה שלטין עליה, הדא הוא דכתיב (בראשית ז ט) והמים גברו מאד על הארץ, על הארץ דא גופא דיליה, וארבע זמנין אתמר בפרשת נח (שם יח) ויגברו המים, גברו, לקבליהו, והא אוקמוהו.

עררה ופריעה שמענא דאינון רומי רבתי ורומי זעירתא, בזמנא דמתעברין מעלמא אתגליא אות הברית, דאיהו בת עין ציון דאיהי נקודת עלמא, דבזמנא דאליון קליפין שלטין בעלמא אתחזר עלמא לתהו ובהו, הדא הוא דכתיב (בראשית א ב) והארץ היתה תהו ובהו, בזמנא דיתי פורקנא מיד ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור (שם ג) הנה אור לא כתיב אלא יהי (ויהי אור) אור, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד (שם ה), ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד (זכריה יד ט).

תקונא תמניא ותלתין

בראשית ברא אלהים, פתח ואמר פשושה בין החוחים וכו' (שיר ב ב), שושנה אית בה חמש עליון מלגו וחמש עליון מלבר, ואינון ה"ה, שרביט דילה ו', תפוח דילה י', וכלא אלהים, חמש אתוון דיליה ה' חמש עליון מלבר, ה' חמש עליון מלגאו, י' תפוח, ו' מל"א שרביט.

בזמנא דהאי שושנה איהי בגלותא איהי אטומא, בזמנא דיהא פורקנא בעלמא אתפתחת בחמש אור, הדא הוא דכתיב (בראשית א ג) ויאמר אלהים יהי אור, ובההוא זמנא דאתפתחת אתלבשת בכמה לבושין דנהורין דאורייתא, ואתקשטת בכמה

וּבְזַמְנָא דַּאֲתַפְתַּחַת וְאֲתַקְשְׁטַת בְּקַשׁוּטָהּ, בְּאַרְבַּעַה בְּגַדֵי לְבָן דְּאִינוּן יְהוּ"ה, וּבְאַרְבַּעַה בְּגַדֵי זָהָב דְּאִינוּן אַדְנִי, בְּאַרְבַּע בְּתֵי דְתַפְלִין דִּיד, וּבְאַרְבַּע בְּתֵי דְתַפְלִין דְּרִישָׁא, דְּאִינוּן לְקַבְלֵייהוּ, אַרְבַּע לְבוּשֵׁין דְּכֵהֵן הַדְּיוּט אִינוּן לְקַבַּל אַרְבַּע פְּנּוֹת פְּסוּתָךְ אֲשֶׁר תְּכַסֶּה בָּהּ (דברים כב יב).

קַשׁוּטִים שֶׁל מְצוּוֹת עֲשֵׂה, וּבְזַמְנָן שְׁנַפְתַּחַת וּמְתַקְשְׁטַת בְּקַשׁוּטֵיהּ, בְּאַרְבַּעַה בְּגַדֵי לְבָן שֶׁהֵם יְהוּ"ה, וּבְאַרְבַּעַה בְּגַדֵי זָהָב שֶׁהֵם אַדְנִי, בְּאַרְבַּעַת בְּתֵי תַפְלִין שֶׁל יָד וּבְאַרְבַּעַת בְּתֵי תַפְלִין שֶׁל רֹאשׁ שֶׁהֵם פְּנִינִים. אַרְבַּעַה לְבוּשֵׁי פֶהֶן הַדְּיוּט, הֵם פְּנִינֵי אַרְבַּע פְּנּוֹת פְּסוּתָךְ אֲשֶׁר תְּכַסֶּה בָּהּ.

וְכַד אֲתַתְקַנַּת בְּאַלִּין לְבוּשֵׁין, מִיָּד אֲתַתְּפַח הֵיכְלָא לְגַבְהָ, הֵדָא הוּא דְכַתִּיב (תהלים נא יז) אַדְנִי שְׁפַתִּי תַפְתַּח, וּלְקוֹל נְעִימוֹ דְרַמּוֹנִים וְזוּגִין דְלְבוּשָׁא דִילָהּ, אֲתַמַּר בְּחִיּוּן (יחזקאל א כד) וְאַשְׁמַע אֶת קוֹל פְּנִיָּהּ, וְכַד אֲמַרִּין יִשְׂרָאֵל קְרִיאַת שְׁמַע, מַה פְּתִיב בָּהּ (במדבר ז פט) וַיִּשְׁמַע אֶת קוֹל מַדְבַּר אֱלֹהֵי, קָלָא אֲשַׁתְּמַע לְגַבְהָ מִבֵּין תְּרִין פְּרוּבֵיָא דְאִינוּן דוּ פְּרַצוּפִין, וְכַד מְתִיחְדָא דְבוּר בְּקָלָא אֲתַעֲבִידוּ קוֹל דְמִמָּה דְקָה, וְדָא צְלוּתָא בְחֻשָׁא, וּבְהֵהוּא זְמַנָּא מְאֵן דְבַעֵי לְמַשְׁאַל שְׁאַלְתוּי יִשְׁאַל, דְבְּהֵהוּא זְמַנָּא יְהֵא עַת רְצוּן, דְּהֵא תְרִין שְׁמַהֵן פְּחֻדָא יֵאֵהְדוּנָה"י, אֲזַ תְּקַרָא וַיְהוּ"ה יַעֲנֶה (ישעיה נח ט) מִיָּד אֲ"ז יֵאֵהְדוּנָה"י, תְּרִין שְׁמַהֵן וּתְמַנְיָא אֲתוּוֹן דְבְּהוּן הָא עֲשֶׂר, (וְדָא רְזָא אַרוּר אֲשֶׁר לֹא יָקִים אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְכו') (דברים כו כו), דָּא חַבּוּרָא דְחֵתָן (דף עט ע"א) וְכֵלָה כִּי אֲזַ אֲהַפּוּד אֵל עַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה וְכו' (צפניה ג ט), וְדָא רְזָא וְאִמַר כָּל הָעָם אֲמִין) (דברים כו כז).

וְכַד אֲתַתְקַנַּת בְּאַלִּין לְבוּשֵׁי הַלְלוּ, מִיָּד נִפְתַּח הֵיכְלָא אֲלֵיָהּ. זְהוּ שְׁפַתּוֹב אַדְנִי שְׁפַתִּי תַפְתַּח, וּלְקוֹל נְעִימוֹת הַרְמוֹנִים וְהַפְּעוּמוֹנִים שֶׁל לְבוּשָׁה, נֶאֱמַר בְּחִיּוֹת וְאַשְׁמַע אֶת קוֹל פְּנִיָּהּ, וּכְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים קְרִיאַת שְׁמַע, מַה פְּתוּב בָּהּ? וַיִּשְׁמַע אֶת קוֹל מַדְבַּר אֱלֹהֵי, הַקּוֹל נִשְׁמַע אֲלֵיָהּ מִבֵּין שְׁנֵי הַפְּרוּבִים, שֶׁהֵם דוּ פְּרַצוּפִים, וּכְשֵׁמְתִיחַד הַדְּבוּר עִם הַקּוֹל, נַעֲשִׂים קוֹל דְמִמָּה דְקָה, וְזוּ תַפְלָה בְחֻשָׁא, וּבְאֹתוֹ זְמַן, מִי שְׂרוּצָה לְבַקֵּשׁ בְּקִשְׁתּוֹ יְבַקֵּשׁ, שְׁבָאוֹתוֹ זְמַן יִהְיֶה עַת רְצוּן, שְׁהֲרֵי שְׁנֵי הַשְּׁמוֹת פְּאָחַד - יֵאֵהְדוּנָה"י, אֲזַ תְּקַרָא וַיְהוּ"ה יַעֲנֶה, מִיָּד אֲ"ז יֵאֵהְדוּנָה"י, שְׁנֵי שְׁמוֹת וּשְׁמוֹנָה אוֹתִיוֹת שְׁבָהֵם, הֲרֵי עֲשֶׂר, (וְזֶה סוּד אַרוּר אֲשֶׁר לֹא יָקִים אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְכו') וְזֶה חַבּוּרָא שֶׁל חֵתָן וְכֵלָה, כִּי אֲזַ אֲהַפּוּד אֵל עַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה וְכו', וְזֶה סוּד וְאִמַר כָּל הָעָם אֲמִין).

וְעַד דִּיפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא לֹא יְהוּן בְּזוּוּגָא חֻדָא, וּבְזַמְנָא דִּיפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא יִתְחַבְּרוּן פְּחֻדָא, בְּהֵהוּא זְמַנָּא אֲ"ז יִשִּׁיר מִשָּׁה (שמות טו א), וּמִיָּד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר דְּאִיהוּ מִפְּקַנּוּ דְגְלוּתָא, בְּהֵהוּא זְמַנָּא דְמִטְרוּנִיתָא בְּעַאת לְאַעְלָא בְּהֵיכְלָא דִילָהּ, קָלָא סְלִיק בְּרוּמֵי רְקִיעִין וַיִּימָא הַכִּי, מִשְׁרִיין סְגִיאִין דְמִתְיַבְתָּא עֲלָאָה וּתְתַאָה דְנִשְׁמַתִּין קַדִּישֵׁין, אֲתַתְקַנּוּ לְקַדְמוֹת

וְעַד שֶׁיֵּצְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת, לֹא יִהְיוּ בְּזוּוּג אֶחָד, וּבְזַמְנָן שֶׁיֵּצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת, יִתְחַבְּרוּן פְּאָחַד. בְּאֹתוֹ זְמַן אֲ"ז יִשִּׁיר מִשָּׁה, וּמִיָּד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר, שֶׁהוּא יְצִיאַת הַגְּלוּת. בְּאֹתוֹ זְמַן שֶׁהַגְּבִירָה רוּצָה לְהַפְּנִס לְהֵיכְלָהּ, קוֹל עוֹלָה בְרוּמֵי הַרְקִיעִים וַיֹּאמֶר כֵּן: הַמְּחַנּוֹת הַרְבִּים שֶׁל הַיְּשִׁיבָה הַעֲלִיוֹנָה

והתחתונה של נשמות קדושות, התתקנו למול הגבירה שבאה להתפקן, לגאל את בניה מן הגלות. באותו זמן פמה בעלי שופרות ובעלי קולות ובעלי ברקים, שנאמר בהם ויהי קולות וברקים וענן כבד על החר וקול שופר חזק מאד וכו', משה ידבר והאלהים יעננו בקול, באותו זמן משה ידבר עם השכינה. זהו שכתוב פה אל פה אדבר בו, והאלהים, שהיא האם העליונה, יעננו בקול, שהוא העמוד האמצעי, והרי פרשהו בעלי המשנה בקולו של משה.

ובאותו הזמן, השכינה העליונה והתחתונה עולות זו על גב זו, כמו שנאמר בהר סיני, שנאמר שם מי זאת עולה מן המדבר, מי בזאת עולה, מ"י - האם העליונה, שפה פתח הקדוש ברוך הוא בהר סיני אנכי.

קם זקן אחד מאחר הצל של רבי שמעון ואמר: רבי רבי, הרי ראיתי שנאמר מן השמים השמייעך את קלו ל'סרך וכו', ובמקום אחר שמעתי שדבר עם ישראל מצד של המלאכים, שפך פרשהו, שכל דבור ודבור שייצא מפיו נעשה מלאך, וזהו וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים, ובמקום אחר אמר הכתוב אחת דבר אלהים שמים זו שמעתי. מה זה?

אמר רבי שמעון: זקן זקן, שמעתי שבאדם נתן הקדוש ברוך הוא שלשה קשרים, נשמה ורוח ונפש, הנשמה מפסא הפבור, שם יורדת השכינה העליונה כלולה משלש ספירות עליונות, ועליהן נאמר אחת דבר אלהים שמים זו שמעתי, אחת ושמים - הרי שלש ספירות עליונות, שנאמר בהן אחת, אחת

מטרוניתא דקא אתיא לאתתקנא, למפרק בנהא מן גלותא, בההוא זמנא פמה מארי שופרות ומארי דקלין ומארי דברקים, דאתמר בהון (שמות יט טז) ויהי קולות וברקים וענן כבד על החר וקול שופר חזק מאד וכו', משה ידבר והאלהים יעננו בקול, בההוא זמנא משה ימלל בשכינתא, הדא הוא דכתיב (במדבר יב ח) פה אל פה אדבר בו, והאלהים דאיהי אימא עלאה, יעננו בקול דאיהו עמודא דאמצעיתא, והא אוקמוהו מארי מתניתין בקולו של משה.

ובההוא זמנא שכינתא עלאה ותתאה סלקין דא על גב דא, כגוונא דאתמר בטורא דסיני, דאתמר תמן (שיר ג ו) מי זאת עולה מן המדבר, מי בזאת עולה, מ"י אימא עלאה דבה פתח קודשא בריך הוא בטורא דסיני אנכי.

קם סבא חדא מבתר טולא דרבי שמעון ואמר רבי רבי, הא חזינא דאתמר (דברים ד לו) מן השמים השמייעך את קולו ל'סרך וכו', ובאתר אחרא שמענא דמליל עם ישראל מסטרא דמלאכיא, דהכי אוקמוהו דכל דבור ודבור דנפיק מפומוי אתעביד מלאך, ודא איהו וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים (שמות כ יח), ובאתר אחרא אמר קרא (תהלים סב יב) אחת דבר אלהים שמים זו שמעתי, מאי האי.

אמר רבי שמעון סבא סבא, שמענא דבר נש יהיב ביה קודשא בריך הוא תלת קטירין, נשמתא ורוחא ונפשא, נשמתא מפורסיא יקרא, תמן נחיתת שכינתא עלאה כלילא מתלת ספירן עלאין, ועליהו אתמר אחת דבר אלהים שמים זו שמעתי, אחת ושמים הא תלת ספירן עלאין, דאתמר בהון